

Nr 41.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående upphävande av beslut om införande av s. k. pensioneringsperioder för personal i civil statstjänst.

(5:e avd.)

I en inom andra kammaren av herrar *Senander* och *Holmberg* väckt motion (II: 69) hemställes, att riksdagen måtte besluta upphäva sitt den 16 maj 1951 fattade beslut om införande av s. k. pensioneringsperioder för personal i civil statstjänst och att de fasta pensionsåldrar, som bestod före nämnda beslut, skall gälla.

I fråga om motiveringen för nämnda yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet vill erinra, att gällande bestämmelser rörande avgångsåldern för civila statstjänstemän, vilka meddelats genom en förordning den 1 juni 1951 (nr 335), trädde i kraft den 20 juni samma år. Genom dessa bestämmelser ersattes de tidigare fasta pensionsåldrarna av s. k. pensioneringsperioder. En av dessa perioder, nämligen den som innefattar levnadsåldern 60—63 år, ersatte pensionsåldern 60 år. Ett antal tjänstemän, som enligt de tidigare bestämmelserna skulle ha avgått vid utgången av juni 1951 på grund av då uppnådd ålder av 60 år, torde alltså alltjämt vara i tjänst.

Enligt utskottets mening bör det icke ifrågakomma att, på sätt i motionen påyrkas, upphäva 1951 års beslut om pensioneringsperioder, innan möjlighet ens föreligger att bilda sig en uppfattning om verkningarna härav. Utskottet vill f. ö. erinra om att de gällande bestämmelserna tillkommit såsom resultat av överläggningar med statstjänstemännens huvudorganisationer.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att motionen II: 69 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 mars 1954.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Närvarande: se under utlåtandet nr 40.